

O VARĂ FIERBINTE...

Da, este vară și toate lucrurile materiale ori imateriale se dilată. Se dilată șinele de cale ferată spre disperarea călătorilor că trebuie să-și amâne întâlnirile, aerul se dilată devenind adesea irespirabil, se dilată mințile înfiebatate care acum dau să explodeze, în fine, tot ce ține de material și chiar de imaterial are același numitor comun, dilatarea, mărirea dimensiunilor, nu neapărat și calitativ, ci pur și simplu cantitativ.

Orașele și chiar cătunele se golesc, spre disperarea edililor că nu mai au pe cine coordona, iar oamenii, cuprinși de un îndemn lăuntric sinucigaș la portofel, se răspândesc de-a lungul și de-a latul țării, și nu numai. Pleacă unii, din ce în ce mai puțini, spre alte zări, ca la întoarcere să le dea cu tifla celor rămași, cum și-au tocat bruma lor de resurse înspre roza vânturilor turistice.

Dar augustul, dintotdeauna fierbinte, dacă nu chiar în flăcări, urmărește sagace acest popor.

Cum ar fi că la Varșovia s-a încheiat o megareuniune în care s-a pus și problema României. Oficial stăm bine; precum un vers din cântecul „Oficial ne merge bine...”.

În detaliu, lucrurile nu stau așa cum se prezintă; am fost din nou taxați ca un fel de second, chiar dacă Întâiul Conducător a venit de această dată foarte pregătit și, paradoxal, vocal. Analiza s-a făcut pe țară și nu pe mesajul foarte incisiv dat de președintele țării.

În consecință, va trebui să ne reconsiderăm țintele de dezvoltare cât mai repede cu putință pe plan intern, fără a ține seama de încrâncenările conducătorilor politici vremelnici actuali interni, dar mai ales ai UE.

Ar mai fi ceva, au început să aterizeze mult așteptatele avioane rusești, nu cu bombe, ci cu turiști care aduc prosperitate ambelor țări. Și ca un făcut, în sân față de americani, NATO a statuat că trebuie să fie mai prietenoasă cu Rusia, iar în acest sens a preluat și comanda de la Deveselu.

În rest, o vară capricioasă, preponderent fierbinte, cum îi șade bine, înflăcărând și finalul

Campionatului European de fotbal cu amărăta Portugalia și neconvingătoarea Franța; o finală chinuită, în care miza nici că a mai contat în vreun fel. Și cam ce ne mai prezintă marile noastre canale TV spre a ne ține cu ochii lipiți de ecran? Crime la greu, un avion din Emirate care a aterizat de urgență pe Otopeni, accidente cu foarte mulți morți, ceva violuri, în rest mai nimic. Zero presă vizuală. Vin ceva chibiți talkiști care încearcă (fără succes) să dreagă busuioțul ofilit al presei cu vreo „vână”, dar degeaba, chiar și lumea presei este evident în vacanță. Lumea se distrează, în principal la Mare, acesteia făcându-i-se o masivă publicitate, în detrimentul altor zone turistice ale țării unde s-a investit enorm. Aici aș cita chiar Stațiunea Telega - Băile Șoimul, unde efortul material și uman a fost pe măsură, de la deschiderea sa, acum șase ani, nicio televiziune nu a prezentat nici măcar un cadru.

În această vară a avut loc și mult așteptatul Brexit, unde deocamdată Marea Britanie a întors spatele Europei. Ei oricum erau ceva aparte - nu au înlocuit lira sterlină cu euro, nu au aderat la o sumedenie de programe comunitare, iar contribuția lor la sistemul comunitar era ceva spre dublu decât a României, adică în zona ridicolului pentru această uriașă economie mondială.

Dar acum au puțința să negocieze, fără opreliști europene, cu China, Rusia și alte țări din BRICS. Categorie, au dat o lovitură Comunității Europene, iar aceasta acționează cu mănuși albe pe mâini pline de bătăături. E vară, dar rațiunea ar trebui să fie vigilentă, că de nu, această construcție inițiată de Schuman ar putea (existând puternice temeuri) să fie dizolvată. Ceva care s-a dorit ca un „imperiu” să-și înceteze funcția înainte de a-și fi trăit gloria. Și ce mai e pe aiurea! Un negru, combatant în Afganistan, a executat trei polițiști americani, ca represalii la omorârea de către un polițist - alb - a doi negri.

Națiunea americană a intrat într-un colaps rasial, negat de actualul Președinte (negru) la sfârșit de mandat. Pentru această comunitate, uriașă, nu a făcut mare lucru, iar acum se văd roadele, evident negative.

Din media răzbat informații care arată dimensiunea cataclismică a „pacificării” popoarelor arabe, cu sute de mii de morți și milioane de refugiați.

Comunitatea Internațională ar trebui să se trezească.

„Vine vara, bine-mi pare/Am parale-n buzunare/” - varianta optimistă, sau mai bine la obiect „n-am un ban în buzunare”. Trec la „linie” informații care în alte perioade de timp ar fi bulversante precum lansările experimentale (toate eșuate) din Coreea de Nord de rachete balistice, cu ținte predictibile deocamdată doar spre Coreea de Sud și Japonia și, cine știe, chiar spre America.

Vin în avalanșe noi nenorociri.

La Nisa, localitate aflată pe Riviera franceză, unde chiar fiul meu ar fi dorit acum să se afle, un arhitect de sorginte tunisiană a dat un „atac” sângeros chiar de ziua Franței, pe 14 iulie 2016. Au murit 84 de persoane, peste 200 de răniți; printre ei și români.

Germania, care până acum a fost ocolită de atentate, se confruntă cu o succesiune de crime cu autori singulari care au dus la disperare populații întregi din orașe precum München, Stuttgart, Ansbach. Au fost împușcați; cu ce folos? „Bomba” verii vine din Turcia, un fel de lovitură de stat, menită a așeza pe baze islamice acest stat laic, fondat ca structură modernă de către Kemal Atatürk.

Au murit 290 de persoane, câteva mii de răniți. Au dispărut 42 elicoptere militare!?

Dacă va exista un turc-exit (termen care se poartă) acesta ar putea schimba din temelii structura de securitate europeană.

Ce ne mai trimit vesticii; gunoaie. La ei costă mult neutralizarea lor. Vara vrei să-ți iei o înghețată; toate au E-uri, ici, colo, armeni, albanezi, evident actori spre senectute mai păstrează farmecul și gustul răcoritor al papilei gustative cu tradiționalele înghețate autentice, oricum nu în Capitală.

Și atunci, cam care ar fi încrâncenarea? Niciuna! Dragi făcători de istorie europeni și chiar americani, veniți în România unde sunt rumuni (majoritari) care vă delectează cu kürtös kalács de sorginte secuiască, cu înghețată albaneză, cu pește la proțap, ciorbă de pește ori alte delicatessuri pregătite de lipoveni (ucraineni), cu prăjituri cu un gust inegalabil de bairam (una din cele două sărbători musulmane), cu tradiționalele și zgomotoasele nunți țigănești, cu sărbătorile nenumărate în care sunt implicați zeci de semeni care își manifestă din plin tradițiile, trăirile, expandează uneori cam excesiv, noi asta suntem în egocentrismul nostru, debordăm de multiculturalism. Dar majoritarii unde sunt oare? Pe aproape, dar mult mai discreți, ori placizi, precum Nenea Iancu în „Căldură mare”. Că de aceea suntem apostrofați ca „Mitici”. Mai privim acest mozaicat „spectacol”, „À La Légère”.

Suntem o națiune împlinită, cu mult mai multe resurse native spre a ne exprima și a ieși în lume. Semenii noștri pătrund (și bine fac) în cele mai intime colțuri ale universului uman planetar, iar aceasta ne aduce o recunoaștere, uneori și negativă. Românii sunt omniprezenți pe mapamond, chiar dacă prin acest exod ne-au „dispărut” vreo cinci-șase milioane de compatrioți, dar per total, cu cei dimprejur ori aiurea, am depășit treizeci de milioane! Și la mai mare!

Și cam aceasta este vara. Ne face să visăm frumos, avem motive. Un singur lucru ne lipsește; să fim lăsați în pace.

În rest, ne transmite ochiul vigilent, acela care veghează dintotdeauna asupra destinelor noastre că „vă pupăm pe resurse”! Asta vor ei; noi poate îi pupăm pe portofel. Ce frumos ar fi!

FLORIAN LAURENȚIU STOICA